

DET TEOLOGISKE
MENIGHETSAKULTET

FORSKNING: NÅR JEG SÅ SKAL UT I VERDEN

PORTRETT: HENRIK SYSE

NY MASTERGRAD: RELIGION OG SAMFUNN

FADDERROLLEN

KRONIKK: MED ET LITE BARN I VÅRE HENDER

MITT FUNN: KIRKENS UTFORDRINGER
I MØTE MED UNGE FORELDRE

LYS OG LIV

NR. 2/09. 75. ÅRGANG

TEMA:
NÅR JEG SÅ SKAL
UT I VERDEN

NÅR JEG SÅ SKAL UT I VERDEN

Mange husker nok Veien til Agra, Aimée Sommerfelts barnebok om 13-åringen Lalu og lillesøsteren Maya. Maya lider av en sykdom som er i ferd med å gjøre henne blind. Men storebroren har hørt at det er hjelp å få på sykehuset i Agra. Veien er lang, støvete og varm, og om natten truer villdyr.

VIDAR L. HAANES
REKTOR

Jeg har nylig reist veien til Agra, ikke til fots, men i en gammel buss på støvete veier, gjennom indisk slum, i et kaos av lastebiler, kjer-rer, mopeder, barn og voksne, kuer, hunder, kameler og elefanter. Mens vi var underveis, vant den indiske filmen Slumdog Millionaire sine 8 Oscars, en vidunderlig film om en foreldreløs gutt fra slummen, drømmen om å lykkes, om ondskap, klokskap, vennskap og kjærlighet. Det finnes håp.

Min reise var sammen med rektorene ved norske universiteter og høyskoler, for å følge opp den nylig inngåtte samarbeidsavtalen mellom India og Norge på utdanning, forskning og helse. Regjeringen Stoltenberg har tatt opp kampen mot spedbarns- og barseldødelighet, og betydelige midler er bevilget til Public Health i India.

Vi besøkte en av de viktigste samarbeidsinstitusjonene, St.John's Research Institute, et katolsk sykehus og forskningssenter i Bangalore som forener fremragende undervisning og forskning med den barmhjertige samaritans gjerning.

Da misjonærene startet opp arbeid i India, kom skolehusene og sykestuene opp like raskt som kirkene. I 140 år har norske misjonærer drevet evangelisering, helsearbeid, undervisning og språkforskning i dette området, i India, Santal Parganas, Nepal, Bangladesh og Pakistan. På

ambassaden fikk vi høre om arbeidet til Reidun Refsdal, utsendt fra Metodistkirken, med mer enn 30 år i India. Etter selv å ha tatt jordmor-utdannelse i Dehli har hun bidratt til å utdanne mer enn 10.000 jordmødre, drevet distrikts-helsearbeid, sosialt arbeid for barn og kvinner, barnehager, øyeundersøkelser, poliokampanjer og et omfattende HIV/Aids-program. Det er oppmuntrende å møte alle disse, som med pågangsmot og offervilje lever ut sin kristne tro, i vissheten om at alle mennesker er like verdi-fulle. Ved MF ønsker vi å bidra med å utdanne unge mennesker i diakoni og teologi, tverrkul-turell kommunikasjon og globale studier, så mange kan reise ut i verden – og gjøre den barm-hjertige samaritans gjerning. For det finnes håp.

Barnet som ideal

KRISTIN WALSTAD
REDAKTØR

Det er ikke godt å vite hvem som har mest å lære av hvem, når vi tenker på barn og voksne. Med barn i huset, får jeg daglig gleden av å ta del i deres aktiviteter og virkelighet. Jeg må stadig begi meg ut på dansegulvet, eller ta del i andre rare påfunn. Barnet er med sin tyde-lige livsutfoldelse og med sitt definerte følel-sesliv en sterk visualisering av det skapte, og de minner oss voksne om hvordan vi egentlig er. Ja, i møte med barn legger vi av oss de bånd som hindrer gledesutfoldelse, omsorg for an-dre, nærhet og ærlige samtaler. Barn gir oss inspirasjon til å leve slik Jesus gjorde.

Forskningsprosjektet "Når jeg så skal ut i ver-den" problematiserer blant annet de to idealer som presenteres i Det nye testamentet. Paulus fremholder på den ene siden at vi skal legge av oss det barnslige, mens Jesus er klar på at vi må bli som barn for å komme inn i himmel-riket. Ifølge professor Hans Kvalbein har de begge litt rett. Og godt er det. For det er så inderlig tydelig i livet, at vi voksne må være litt voksne og litt barn.

INNHold

S. 15 MITT FUNN: KIRKENS UTFORDRINGER I MØTE MED UNGE FORELDRE

- Når kirken uttrykker at den vil nå alle barnefamilier med dåpsopplæring, blir ett av spørsmålene om ikke dåpssamtalen kan gjøres til en bedre døråpner for den videre opplæring.

S. 8 PORTRETT: HENRIK SYSE

Henrik Syse reiser både ofte og langt for å snakke om viktige temaer som fred og moral-filosofi. Å forkynne for barn er likevel noe av det artigste og mest utfordrende han gjør.

S. 4 HJEMMET VIKTIGST I OLDKIRKENS TROSOPPLÆRING

Forskere ved MF har nylig avsluttet et treårig prosjekt om trosopplæringen for barn de første hundreårene etter Jesu død. I boka "Når jeg så skal ut i verden" viser Karl Olav Sandnes, Oskar Skarsaune og Reidar Aasgaard at trosopplæringen i urkirken ikke først og fremst hadde som mål å vinne barna for den kristne tro, men heller å styrke dem i den troen og den kristne identiteten de allerede hadde.

S. 16 KRONIKK: MED ET LITE BARN I VÅRE HENDER

Av alle fasene i trosopplæringen er det trolig bare én fase som har 100 % oppslutning. Det er 0-årsfasen. Sjur Isaksen skriver om krisen det er å få et barn, og om foreldrenes møte med kirken.

S. 21 FADDERROLLEN

- Hvert år døpes nærmere femti tusen barn i Norge. Et omtrentlig overslag tilsier at flere millioner mennesker er faddere. Men hva fyller de fadderrollen med?

UTGIVER

Det teologiske Menighetsfakultet
Pb 5144 Majorstuen, 0302 Oslo
Telefon: 22 59 05 00
E-post: lysogliv@mf.no
Bankkonto: 6038 05 58583
www.mf.no

23 000 abonnenter mottar bladet fem ganger i året. Abonnentene består av MF-venner, tidligere studenter og ansatte, alle menighetsråd og kirkelige organisasjo-ner og institusjoner. Ved kildehenvisning kan artikler i Lys og liv gjengis fritt.

ANNONSEINFORMASJON

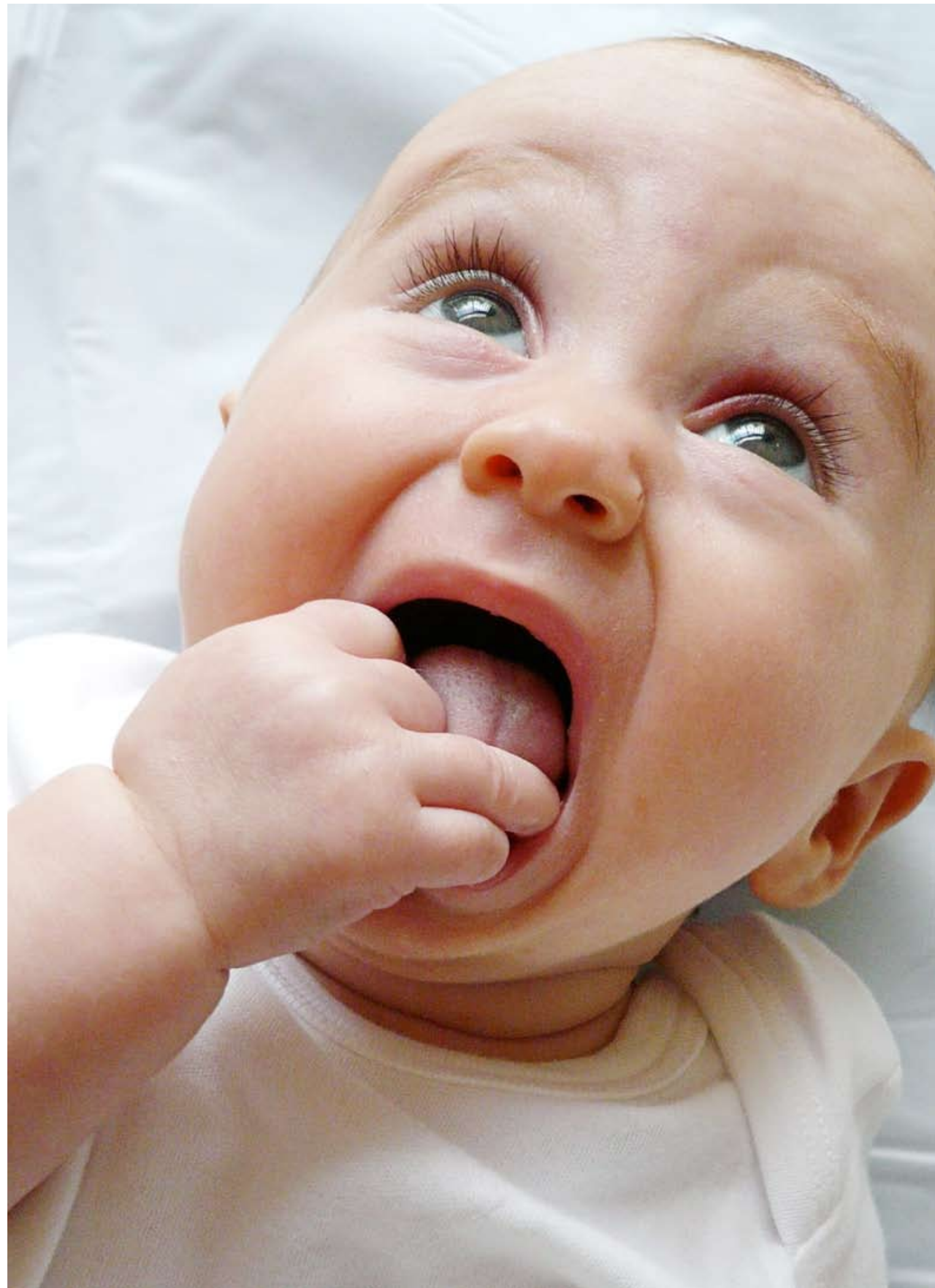
Ønsker du å annonsere i bladet, ta kontakt med Marianne Torp. Har du andre spørsmål er du velkommen til å kontakte oss.

REDAKSJON

Vidar L. Haanes, ansvarlig redaktør
Kristin Walstad, redaktør
Marianne Torp, redaksjonsmedlem
Hallvard Olavson Mosdøl, redaksjonsmedlem

PRODUKSJON OG TRYKK

Foto på omslag: Kristin Walstad
Layout: Neue
Trykk: Østfold Trykkeri, Askim

TEMA

Forskere ved MF har nylig avsluttet et treårig prosjekt om trosopplæringen for barn de første hundreårene etter Jesu død.

TEKST OG FOTO: ATLE BRISEID

TROSOPPLÆRING: HJEMMET VIKTIGST I OLDKIRKENS TROSOPPLÆRING

I boka "Når jeg så skal ut i verden" viser Karl Olav Sandnes, Oskar Skarsaune og Reidar Aasgaard sammen med andre bidragsytere at trosopplæringen i urkirken ikke først og fremst hadde som mål å vinne barna for den kristne tro, men heller å styrke dem i den troen og den kristne identiteten de allerede hadde. Trosopplæringen forutsetter en tilhørighet som er der på forhånd.

- På samme måte som jødene leste fra Toræen og grekerne leste fra Homér, fortalte de første kristne om Abraham, Isak, Josef, Daniel og David for å sosialisere barna inn i det kristne fellesskapets ritualer, praksiser og erfaringer, sier Sandnes.

De første kristne miljøene skilte seg fra resten av samfunnet ved at foreldrene selv ble pålagt å drive undervisning i hjemmene. På den tiden var det vanlig, særlig blant grekerne, å sette bort undervisningen til ammer, pedagoger eller slaver. De kristne, som på den tiden var en ny minoritet i samfunnet, måtte selv i langt større grad ta ansvar for opplæringen av sine egne barn.

- Mye av bibelkunnskapen vi i dag har med oss som vår kristne kulturarv, hadde ikke de første kristne. De måtte tegne tydelig for sine barn hva det ville si å være en kristen, sier han.

Tekster fra forskernes materiale viser dessuten at mødrene hadde en viktig rolle i undervisningen, også dette i kontrast til resten av samfunnet, der kvinner hadde lav status. Sang var dessuten en viktig del av trosopplæringen. Å bruke musikk som pedagogisk virkemiddel var ganske vanlig på den tiden. For eksempel hadde Homér skrevet sine fortellinger som sanger.

- Sang dukker opp flere steder i materialet vårt. Det kan virke som om de første kristne sang bibelfortellinger for sine barn, sier Sandnes.

TUKTET BARN TIL Å TRO

De ur- og oldkirkelige kristne var barn av sin tid, blant annet på den måten at de, som alle andre, regnet med at barna fikk den tro de ble opplært til av sine foreldre. Det var en utstrakt oppfatning at man kunne disiplinere sine barn til å tro. Dersom ikke barna var troende, hadde ikke faren brukt sin autoritet slik han burde. Flere kristne i oldkirken, særlig fra de intellektuelle miljøene i Aleksandria og

Kappadokia, mente at trosopplæringen kunne betraktes som et dannelsesprosjekt, der toppen på kunnskapspyramiden var nettopp troen.

- Å bringe barna til tro handlet om foreldrenes evne som oppdragere. I dag gjør vi mye for å legge til rette for at barna skal velge troen, men det sitter i ryggraden vår at det er et personlig valg. Slik var det ikke i oldkirken, sier Skarsaune.

Både Skarsaune og Sandnes mener at oldkirkens syn på disiplin som en vei til troen, er problematisk.

- Den rollen som straff og tuktt spilte i trosopplæringen i oldkirken, må vi ta avstand fra, sier Sandnes.

OVERSÅ JESU ORD

En organisert trosopplæring i kirkelig regi ser vi ikke før vi nærmer oss år 200 e.kr. Da vokste dåpsopplæringen frem. Dåpen ble på den tiden sett på som en omfattende syndsforlattelse, og mange ventet derfor med å la seg døpe til de hadde "rast fra seg" i ungdommen. Likevel er det nærliggende å tro at også mange barn og unge gikk til organisert undervisning i menigheten.

- Vi har funnet ganske tydelige bevis på at barn ned til syvårsalderen fulgte dåpsundervisningen, sier Skarsaune.

Før syvårsalderen mente man at det rett og slett ikke var noe poeng i å undervise barn. Barndommen hadde liten verdi og var noe man skulle legge fra seg fortest mulig. Paulus sin tekst "Da jeg var et barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, forsto jeg som et barn. Men da jeg ble voksen, la jeg av meg det barnslige", viser tydelig at man så på barn som umyndige, uferdige og utilstrekkelige.

At Jesus plasserte barna i sentrum og fortalte at ingen kommer til himmelriket hvis man ikke vender seg om og blir som barn, ble i stor grad oversett.

- Dette ble ikke forstått eller fulgt opp i oldkirken. Jesu' utsagn står der som en teologisk ressurs som ikke ble tatt tak i, sier Sandnes.

IKKE KJØNNSDLT UNDERVISNING

I tidlige kristne kilder står eksplisitt at både gutter og jenter deltok i dåpsundervisningen,

noe som var uvanlig i et samfunn der opplæring og undervisning ellers var klart kjønnsbestemt. Trosopplæringen ble etter hvert også knyttet opp mot gudstjenesten.

- Mange barn og unge deltok på gudstjenester, men ble sendt bort etter prekenen. Var man ikke døpt, kunne man heller ikke delta i nattverden, sier Skarsaune.

Både barn, unge og voksne kunne gå i undervisning i opptil tre år før de var klare til å bli døpt. Før dåpen ble de prøvet i både kunnskap og livsførsel.

- De la ikke så stor vekt på hvor lenge man hadde vært til undervisning, men fokuserte like mye på hvor moden man var og om man levde etter de riktige etiske retningslinjene, sier han.

ETISK RADIKAL

Den kirkelige trosopplæringen fokuserte i stor grad på fortellinger fra Det gamle testamentet, iblandet historier fra Jesu liv. De profetiske løftene ble forstått som profetier som senere ble oppfylt av Jesu liv og gjerninger, og heltehistoriene fra Det gamle testamentet om for eksempel Josef og Daniel ble brukt som etiske retningslinjer for barna.

- Den etiske undervisningen var radikal og fokuserte veldig tydelig på budene fra Bergprekenen om å elske din fiende, vende det andre kinnet til den som slår deg og gi bort kappen til den som vil ta skjorten din. Dagens trosopplæring er vel gjerne litt mer ”rimelig”, sier Skarsaune.

FORLØPER TIL BARNEBIBEL

I tillegg til typiske heltefortellinger fra Det Gamle Testamentet og historier om Jesus, fikk barna ofte høre fortellinger om personer som kom opp i problemer på grunn av deres tro. Forfølgelse var jo hverdagen for mange kristne og jøder på denne tiden.

Ofte ble tekstene kortet ned og gitt en lett begripelig form slik at de skulle være tilpasset barna. Dette er i stor grad de samme tekstene som utgjør kirkens normative tekster i dag.

- Pedagogene fant egnede tekster og omarbeidet dem. Dermed hadde de allerede nærmet seg ideen om en barnebibel, sier Sandnes.

JESUS SOM UOKRÅKE

Det kanskje mest oppsiktsvekkende kapittelet i boka handler om Thomas’ barndomsevangelium. Den relativt ukjente apokryfiske og legendariske teksten handler om Jesu første leveår, og fortellingene har senere fått nytt liv i Selma Lagerlöfs bok ”Kristuslegender”. I barndomsevangeliet møter vi Jesus som en slags hellig uokråke som tar et oppgjør med sine lærere. Jesus kommer også i skade for å drepe en gutt, som han senere vekker til live igjen.

Det at teksten tar skoleguttens parti, får Aasgaard til å fremsette teorien om at teksten er skrevet spesielt for barn.

- Denne situasjonen er kjent for alle barn som har vært utsatt for en lærers hardhendte pedagogikk, sier Skarsaune, som har følgende karakteristikk av Jesus som guttunge: Han var en utpreget rabagast og kan ikke ha vært lett å ha i klassen.

Tekstene fyller et tomrom mellom Jesu fødsel og hendelsen i tempelet som 12-åring, og er nok ment som oppbyggelige fortellinger eller legender mer enn som historisk korrekt materiale. I hvor stor grad de er brukt i organisert kirkelig trosopplæring, er også usikkert.

- Vi har ikke vanntette bevis for at Thomas’ barndomsevangelium er blitt brukt i trosopplæringen i oldtiden, sier Sandnes.

BÅDE KRITISKE OG INSPIRERTE

Sandnes og Skarsaune er både inspirert av og kritiske til oldkirkens trosopplæring. Blant annet tror de at vi i dag kan ha mye å lære av urkirkens trosopplæring i hjemmene.

- Det historiske materialet utfordrer oss på å fokusere på opplæringen som skjer i hjemmet gjennom husandakter, salmesang og bønn. I samvirke med kirkens arbeid utgjør dette en viktig del av trosopplæringen, sier Sandnes.

Også oldkirkens radikale etiske undervisning, med stor vekt på Jesu bergpreken, er til inspirasjon for forskerne.

- Jeg har i alle fall ikke opplevd en så radikal etisk undervisning i min trosopplæring. Mange hundre år med folkekirke har vel ført til en viss nedhøvling av de skarpe kantene i den tidlige kristendommen, sier Skarsaune.

Å bruke straff og tukt for å tvinge barna til å tro, er derimot et virkemiddel de ikke har fullt så stor sans for.

- Hvis man tenkte slik i dag, ville nok mange få problemer, sier Sandnes.

Aktuelt

**Harald Olsen
Ørkenvind**

En medrivende og frodig bok. Gjennom et rikt utvalg fortellinger og et omfattende historisk materiale tegner forfatteren et bilde av den tidlig-kristne fornylesbevegelsen som ørkenfedrene og ørkenmødrene sto for: klosterbevegelsen. Boka er en geografisk og historisk reise.

Pris kr 340,-

Verbum

www.bibel.no

5 OM DET BARNSLIGE

JESUS SIER AT VI SKAL BLI SOM ET BARN, MENS PAULUS SIER AT VI SKAL LEGGE AV OSS DET BARNSLIGE. HVILKET IDEAL HEIER DU PÅ, OG HVORFOR?

HELGE NYLENNA
MF-STUDENT

- Er det nødvendigvis en motsetning mellom å være som et barn og legge av det barnslige? Kan man ikke være barnlig - å beholde noen av de egenskapene et barn har? Jeg tror Jesus ønsker at vi skal være åpne som et barn, gjøre oss små og ydmyke som et barn, møte Gud med den

samme gleden som det et barn har når han møter noen han vet er glad i han. Disse egenskapene er ikke det samme som å være barnslig. Å være barnslig er å være umoden og naiv, og det kan vi godt legge av oss.

KRISTINE AKSØY
FUNG. SEKSJONSLEDER I AVDELING FOR BARN, UNGE OG TROSOPPLÆRING, KIRKERÅDET

- Jeg hører Paulus si at vi skal være i utvikling, at vi skal være underveis. Som voksen er jeg ikke i mål. Jesu ideal om at vi må bli som barn har noe av det samme perspektivet i seg.

Barn er åpne for å bli fornyet, og livsprosjektet er å vokse. Denne åpenheten er forutsetningen for å bli kjent med Gud.

MAIA BAKKEVOLD
MF-STUDENT

- Det er forskjell på å være barnlig og barnslig. Den barnslige oppfører seg umodent, men jeg vil heller være barnlig, og kjenne på den nye livsgleden. Men å være barnlig overfor Gud blir samtidig en stor prøvelse, for jeg vil jo helst være stor og sterk og selvstendig. Men å bli som et barn innen-

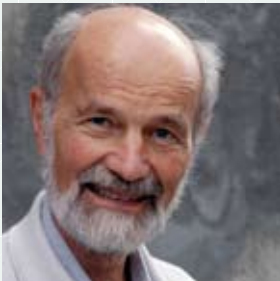
for Gud, betyr å la denne trangten til å klare seg selv resignere, for å la seg bli berørt av, være åpen for å ta imot hjelp, være nysgjerrig på og åpen for å lære av noen andre; å tørre å ha tillit til at ”den voksne” Gud vil meg det beste.

BIRGIT LOCKERTSEN
SOKNEPREST I TROMSØ

- Jeg har ofte takket Gud for Jesus sine ord om å bli som barn igjen. Å få komme inn i Guds rike, så ufortjent og av bare nåde som det lille barnet, det er en stor glede både for liten og stor. Vi skjønner kanskje litt mer av Guds store gave, når vi leser ordene om å bli som barn igjen. Når Paulus snakker om å legge av seg det barnslige så

leser jeg Jesu ord først, så Paulus i lys av Jesus. Da er det Jesus som vinner min oppmerksomhet i denne saken. Jesus sier at det hjelpeløse barnet blir tatt hånd om av Gud, og nettopp i sin hjelpeløshet åpnes Guds rike både for barnet og den som innrømmer sin hjelpeløshet ovenfor Gud.

HANS KVALBEIN
PROFESSOR I DET NYE TESTAMENTET, MF

- Jeg heier på begge disse idealene. Når Jesus sier at vi må vende om og bli som barn, mener han ikke at vi skal bli barnslige eller at vi skal slutte å vokse. Men han vil at vi skal legge bort all stolthet og falsk storhet. Barnet er lite og hjelpeløst. Og i forhold til Gud er vi

alle små og hjelpeløse og kan bare ta imot hans gaver med tomme hender. Guds rike er for dem som er fattige i sin ånd. Når Paulus ber oss legge av det barnslige, oppfordrer han til å vokse i troen. Det gjelder forresten ikke bare troen, men tro, håp og kjærlighet.

HENRIK SYSE

HVERDAGSFILOSOFEN

Henrik Syse reiser både ofte og langt for å snakke om viktige temaer som fred og moralfilosofi. Å forkynne for barn er likevel noe av det artigste og mest utfordrende han gjør.

TEKST OG FOTO: ATLE BRISEID

Nå må dere huske at dere skal gjøre lekser. Vil du leke med Duplo? Kom og hils på journalisten. Vil du ha te?

Henrik Syse ønsker velkommen, rydder bort et pledd, snakker med barna, skrur ned lyden på barne-tv og henter et fat med kanelboller samtidig, slik bare småbarnsforeldre mestrer. Det er ikke lett å tenke klart - selv for en filosof - når fire barn og to venner er i lekemodus. Likevel passer det godt å sitte der blant Duploklossene og snakke om trosopplæring for barn.

- Trygghet er det viktigste jeg kan formidle til barna. Livet er jo slik at mange vonde og forvirrende ting kan skje. Da er det viktig å fortelle dem at de er verdt noe, at det finnes godhet og håp, og at de er elsket. Alt dette handler jo om Kristi forhold til barna.

Om ettermiddagene er det mye liv i leiligheten til familien Syse. Her leker døtrene Jenny, Caroline og Elisabeth med pappa Henrik.

På dagtid er han fredsforsker, hverdagsfilosof og foredragsholder. I helgene er han søndags-skolelærer i Fagerborg kirke, og på kveldstid er han med på å lede tirsdagsklubben "Englebarna" og barne- og ungdomsutvalget i menigheten. Men om ettermiddagen er han først og fremst pappa. Da får det heller være at han må ta natta til hjelp for å ha tid nok til å være filosof.

- Min visjon er at når barna blir voksne, skal de gå forbi kirken og tenke at det er et godt sted å være, sier han.

TILPASSE, IKKE FORENKLE

Han sier "klokken" og "kirken" og minner ikke så rent lite om faren Jan Peder både utseendemessig og i toneleiet. Og som hos faren, er det stor troverdighet i det han sier.

- Som filosof må jeg kunne stå inne for alt jeg sier, også til barna. Derfor er det viktig å fortelle at det er mange ting jeg ikke har svaret på, og samtidig prøve å gi svar som er fundert i bibeltekstene. Språket må tilpasses barna, men budskapet må aldri forfalskes eller forflates, selv om det må forenkles. Kristentroen må ikke bli som å tro på julenissen, sier han.

Barn stiller ofte de store spørsmålene. For eksempel om forholdet til andre religioner. Da pleier Syse å svare at muslimer og kristne tror på den samme guden, men på forskjellige måter.

- Jeg opplever barns spørsmål om Gud som veldig ærlige. En gang sa en gutt at han ville slutte å tro på Gud hvis det ikke kom snø før skolen skulle ha skidag. Faren hans kom til meg og lurte på hva han skulle svare. Jeg sa at han fikk la gutten tenke selv, og så fikk de heller snakke sammen om det etterpå. Jeg tror faktisk det begynte å snø før skidagen, sier han.

SANS FOR SØNDAGSSKOLEN

I 16 år har han vært søndagsskolelærer i Fagerborg kirke. Der handler trosformidling om mer enn ord. Det handler om å synge, tegne, klemme, tenne lys - eller hoppe og trampe litt. Det handler om å bruke alle sansene - og gjerne den gammeldagse flanellografen.

- Jeg har stor sans for søndagsskolen. Konseptet er flott, ikke minst fordi det er en bærer av tradisjon. Barna opplever det samme som både foreldrene og besteforeldrene har opplevd, sier han.

Han er selv blitt oppdratt i et kristent hjem, selv om han bare en sjelden gang var i kirka. Kanskje var han med på å oppdra sine foreldre i en kristen tro etter at han ble konfirmert og etter eget ønske begynte på Kristelig Gymnasium, der troen var en naturlig del av skolehverdagen.

- Oppdragelsen går begge veier. Mine barn bringer bevissthet til meg også, sier han. En god kristen oppdragelse handler for meg om å gjøre troen til en naturlig del av hverdagen. Det handler om å lage stopp-punkter som minner oss på troen. Aftenbønnen er et slikt sted. Dessuten tror jeg det er viktig å skape en front mot det vulgære - å ikke snakke stygt om andre, å ikke banne. Respekt for det helige er viktig.

Kona Hanna Helene har kommet hjem fra jobben og kaster seg naturlig ut i diskusjonen:

- Barn er født religiøse. De har en grunnleggende forståelse for det som ikke er dagligdags og vanlig. Vi voksne kan noen ganger ta livet av det med vår besserwisherhet, sier hun.

TEOLOGI PÅ BARNES PREMISER

Henrik Syse er en populær foredragsholder som får mange interessante oppdrag og reiser langt for å snakke om temaer som interesserer ham. Han satt i sekretariatet for Verdikommisjonen og er spaltist i Aftenposten. I fjor ble han valgt inn i Det Norske Akademi, og nylig kom han hjem fra en statsviterkonferanse i New York. Likevel er det å forkynne for barn noe av det mest meningsfulle han gjør. Som da han for kort tid tilbake skulle snakke med barna om nattverden, et av kirkehistoriens mest splittende temaer. Skulle han forsøke å formidle at noen tror vinen og brødet blir til Guds legeme og blod under nattverden?

- Jeg tenkte: hva er viktig her? Det er jo at de spiser sammen! Dette måltidet er noe Jesus har sett frem til. Han vet hva som kommer, han er redd og vil ha et måltid sammen med disiplene. Det kan barn forstå, som lever i en hverdag der alle har dårlig tid: Når man er redd eller skal kose seg, så spiser man sammen. Jeg er overbevist om at det ikke er å forandre meningen i bibelhistorien. Det er vel ikke dårlig teologi?

Selv synes han det er viktig at barna i menigheten får lov til å delta i nattverden.

- Det er fint at barna får knele ned ved altteringen sammen med de voksne og ta imot brødet og vinen. Da opplever de å bli inkludert, at de er en del av menigheten. Det er en av mine kampsaker for kirken: du skal oppleve at det er flott at du er der. Det gjelder også småbarnsfamilier, som ofte kan få skulende blikk på grunn av rastløse barn. Jeg kjenner småbarnsforeldre som ikke har turt å komme tilbake til kirken på flere år, sier han.

SKULLE ØNSKE HAN BLE TEOLOG

Da Henrik Syse skulle velge studieretning, sto valget mellom språk og filosofi. I dag skulle han ønske at han valgte teologi.

- Jeg har veldig respekt for teologi som fag, ikke minst etter å ha blitt kjent med flere teologer. Det er et så riktig, bredt og utrolig morsomt fag. Det er få mennesker som er så glad i faget sitt som teologer og prester. I ettertid har jeg også skjont at teologistudiet omfatter alle de interessene jeg hadde, sier han og ler.

Han fusker litt i faget også, ved å holde gjesteprekener i kirka i ny og ne.

- Barna mine sier: men, pappa, du er jo prest!

Kanskje ikke så rart at også doktorgradsavhandlingen i filosofi tok for seg religiøse perspektiver. Syse skrev om de allmenne verdiene som alle mennesker bærer med seg nettopp fordi vi er skapt som mennesker. Som at alle kulturer har stengsler mot det å drepe, og andre grunnleggende moralnormer som gjelder på tvers av alder, kjønn, hudfarge eller kultur.

- Dette er ting som har relevans i samtaler med barn. Vi har forpliktelser overfor andre mennesker som har det vondt, selv om de bor langt unna. Ja, naturen kan også ha det vondt, sier han.

Hva er det vanskeligste med å være søndagsskolelærer?

- Det er å stå opp tidlig om morgenen på en søndag, sier Syse og ler.

Mange av Norges over 6000 søndagsskolelærere og småbarnsforeldre kjenner seg vel godt igjen.

MF SITT STORE ANSVAR

«Danne og utdanne mennesker til krevende, men givende og livsnødvendige oppgaver i kirke, skole og samfunn».

Viktig og praktisk informasjon om to muligheter til å være med på dette:

TESTAMENTERE TIL MF?

Å motta gaver som uttrykker en MF-venns ”siste vilje”, er alltid veldig spesielt. Det forteller oss om mennesker som har tro på det arbeidet MF utfører. Testamentariske gaver fyller oss derfor med takknemlighet og ærbødig ettertanke. Det er ikke mange formaliteter som må følges, men de som finnes, er desto viktigere å rette seg etter. Vi gjengir derfor de viktigste formalitetene her:

ET GYLDIG TESTAMENTE:

- Må alltid dateres
- Må inneholde korrekt navn på mottaker: Det teologiske Menighetsfakultet (MF), Oslo
- Må være underskrevet av to vitner som er godkjent av den som oppretter testamentet.
- Begge vitner må være over 18 år og være tilstede samtidig.
- Vitnene kan ikke ha noen formell tilknytning til MF.
- Den som oppretter testamentet må underskrive mens begge vitnene er tilstede.
- Begge vitnene må underskrive mens testator (den som oppretter testamentet) er tilstede.

BEGRENSNINGER FOR TESTAMENTARISKE GAVER:

- Dersom testator ikke har barn eller livsarvinger, kan testator gjennom testamentet fritt bestemme hvordan formuen skal forvaltes etter sin død.
- Dersom testator har livsarvinger, kan vedkommende kun bestemme over 1/3 av den formuen han eller hun etterlater seg.

MINNEGAVER TIL MF VED BISETTELSE OG BEGRAVELSER

Noen velger å la familie og venner gi en minnegave i stedet for blomster. En slik gave til MF er en gave til kirkens fremtid. Det er med dyp respekt og takknemlighet MF mottar slike gaver. Rent praktisk gjøres det slik:

Ønsket om minnegave skrives i dødsannonsen sammen med kontonummer 3000 17 41841. De som er med i begravelsen og minnestunden får anledning til å gi en gave der, som så blir sendt samlet til MF. Alle gavene blir ført på avdødes navn hos oss, og en samlet oversikt vil bli sendt pårørende.

For mer informasjon: tlf. 22 59 05 50 eller e-post: marianne.torp@mf.no

MF alumni

Jubilerende kullsamlinger

MF ønsker å legge til rette for at jubilerende kull kan legge deler av feiringen sin til MF. Her kan det ordnes med rom, servering, omvisning, informasjon m.m. Send en e-post til marianne.torp@mf.no hvis du ønsker å ta initiativ til en feiring for ditt kull.

Lys og liv til alle tidligere studenter

Tidligere MF-studenter får bladet Lys og liv i posten fem ganger i året. Her kan en holde seg oppdatert både på det faglige og sosiale plan. Kristin Walstad er redaktør for bladet. For spørsmål kan du kontakte informasjonsavdelingen, eller sende en e-post til lysogliv@mf.no

Pensjonisttreff for teologer

To ganger i året er det samling på MF, en mandag i mars og oktober kl. 11.30 – 13.30. Aktuelle tema blir tatt opp, som nå i mars da Jørund Midttun holdt foredrag om høymesseliturgen. Hvis du hører til den aktuelle målgruppen og ikke får invitasjon fra MF, ta kontakt på e-post: marianne.torp@mf.no eller tlf. 22 59 05 50. Vi er avhengig av tips om hvem som tilhører aldersgruppen og som bor i Oslo-området. Det er påmelding grunnet serveringen.

Asbjørn Finholt

Advokat
Postboks 7, 2001 Lillestrøm
Tlf. 63 81 60 80

RELIGION OG SAMFUNN

- Grusomheter verden over begås av sterkt troende. Det er behov for mennesker som kan noe om religion og samfunn, sier prost og tilrettelegger for samtaler mellom religiøse ledere Trond Bakkevig. MF utvider nå sitt studietilbud med Master in Religion, Society and Global Issues.

TEKST: KRISTIN WALSTAD
FOTO: SXC.HU

FAKTA

TRE NYE STUDIER

Fra høsten 2009 innfører MF tre nye studier. Ett av dem er Master in Religion, Society and Global Issues. MF vil vektlegge kultur- og verdiperspektivet i samfunnsfaget, og på denne måten bli et supplement til de andre utdanningsinstitusjonene som tilbyr samfunnsfag.

Prosten i Vestre Aker, Trond Bakkevig, har i tillegg til sin vanlige prestegjerning oppgaver i Jerusalem, der han arbeider med å lede og tilrettelegge for samtaler mellom religiøse ledere. På oppdrag for Mellomkirkelig råd og i samarbeid med Utenriksdepartementet, har han med tiden opparbeidet seg verdifull erfaring om hva som er viktig i global sammenheng når det kommer til samtaler om religion. Bakkevig applauderer MFs satsning på den nye masteren.

- Jeg synes det er bra at det nå lanseres et studium med internasjonalt preg. Religion er viktig i global sammenheng som et element i ulike politiske prosesser, sier han. – Det er derfor viktig å profesjonalisere denne type innsikt, mener han. Bakkevig mener det trengs mer forskning på fellet, både på lokale og globale forhold. Han mener også disse masterstudentene har mange spennende jobbmuligheter.

- Internasjonale organisasjoner som FN og tilsvarende har behov for mennesker med denne kompetansen, i tillegg mener jeg at Norges diplomati kan styrkes på dette feltet. Noen teologer kommer jo inn i aspirantprogrammet hvert år, sier han.

- Det er også behov for kunnskap om dette i de norske organisasjonene som jobber internasjonalt.

SAMMENHENGEN MELLOM TRO OG ETIKK ER AVGJØRENDE

Han mener det også er behov for mennesker som kan arbeide med samtaler lik han selv.

- Vi trenger mennesker som kan snakke med ulike religioner om samarbeid og hvordan man kan løse praktiske problemer. Det er da fint at etikk er et viktig fag i utdanningen. Grusomheter blir ofte gjort av mennesker som er sterkt troende, ivrer han, så det er sammenhengen mellom tro og etikk som er utfordringen!

STUDENTENE ER POSITIVE

Studentrådsleder Ida M. Krogstad ser også positivt på utviklingen ved MF.

- Jeg ser veldig positivt på at MF åpner for større bredde blant fag og elever, og synes det er flott at det blir fokusert mer på forskjellige religioner og hvordan de kan eksistere sammen i ulike deler av verden.

ANDAKT

«MIDT I KAOSET»

OM HVERDAGSLIVETS ASKESE

«Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, tålsomhet og selvbeherskelse.»
(Gal 5,22)

For noen uker siden fikk noen venninner og jeg låne huset til en svensk venninne. Et rødt, gammelt og sjarmerende hus på landet med et kjøkkenbord som trolig har opplevd generasjoner med måltidsfellesskap. Og plutselig oppdaget vi en liten ikon på ei hylle blant kjøkkenredskaper, krydder og andre ting. Guds blikk lyste mot oss, og min venninne og hennes familie blir daglig minnet om Guds nærvær – midt i kaoset det gjerne blir på et kjøkken med to små gutter, leker som flyter over alt, brødsmluler på gulvet og melkesøl på bordet.

Er det å få barn en hindring eller mulighet for det åndelige livet? Mange har undret seg over hvordan livet med Gud kan leves midt i familiehverdagens rot, støy og endeløse lister med ting som skal organiseres og gjøres. For det er nok uten tvil de som har levd i klostre eller i hvert fall uten den daglige omsorgen for barn som oftest har skrevet om det åndelige livet. Etter en forelesningsrekke om ørkenfedrenes spiritualitet ved et amerikansk universitet, var det derfor en student og pappa som spurte: "Finnes det egentlig barnepass i ørkenen?"

Å bli født som mamma eller pappa er en hendelse som for de fleste snur opp ned på de fleste hverdagslige rutiner. Det kan også endre andre nære relasjoner, til og med relasjonen til Gud. Mange har erfart at det kan være vanskelig å få til det man gjerne kaller et klassisk åndelig liv med regelmessig bi-

bellesning og bønn når det er små barn i huset. Som nybakt mamma var jeg selv opptatt av dette, og ble dypt berørt av artikkelen "Ett smykke vardag" skrevet av den svenske forfatteren og trebarnsmoren Lena Bergström. Hun foretar en kopernikansk vending: Fra å se på barna og det å være foreldre som et hinder for det åndelige livet, blir det å ha den daglige omsorgen for barn en invitasjon til disippelskap og åndelig modning. Foreldreskapet kan da være et godt jordsmonn for Åndens frukter.

Å være småbarnsforeldre er ikke helt ulikt klosterlivet. I klosteret ringer bønnelokka og forteller at det er på tide å forlate den søte søvn for å be. Hos småbarnsforeldre er det ammeklokka som lyder. Eller det kan være sykdom, utbrytende tenner eller mareritt som tvinger oss på beina mens det fortsatt er bekmørkt ute og hele kroppen skriker etter å få sove mer –NÅ! Er det mulig å se på nattevåk, bleieskift, manglende alenetid, avbrutte samtaler og tålmodighetsprøvende grensesetting som en åndelig praksis? Som en gylden anledning til økt selvinnsikt og personlig modning? Som en form for askese? Det er riktignok en annen type askese enn den søylehelgener, munk og mystikere har bedrevet. Dette er hverdagslivets askese. Og midt i denne hverdagen er Gud til stede. Enten det finnes en ikon, et lys eller en Bibel midt i kaoset på kjøkkenet som minner oss om det - eller ikke.

TEKST: TONE STANGELAND KAUFMAN,
PREST OG STIPENDIAT I PRAKTISK TEOLOGI
ILLUSTRASJON: ANNE REE

FORSKNING AKTUELT

Fagkonferanse i Religionspsykologi

Den 7.-8. mai 2009 holdes det konferanse med temaet "Psykososiale og eksistensielle perspektiver ved kreft og annen livstruende sykdom" på Hamar i regi av Sykehuset Innlandet HF, Religionspsykologisk senter, Kreftforeningen og Norsk religionspsykologisk fagforum. Doktorgradsstudent ved MF Tor Torbjørnsen skal her presentere resultater fra sin doktorgradsstudie. Det blir også en rekke andre interessante foredrag. Konferansen har relevans for prester og studenter som er interessert i religionspsykologi, sjelesorg og forholdet mellom tro og helse. For utfyllende informasjon, se mf.no

Bedre tilgang til statistiske data?

Nordiske representanter var den 19. februar samlet til en konsultasjon om menigheters statistiske data. Spesialistenes gjennomgang viser at data er vanskelig tilgjengelig i norsk sammenheng, mens "søta bror" har kommet lengst: - Det vil være en god idé å følge svenskene, sier stipendiat ved MF Turid Skorpe Lannem til mf.no (26.02.09). Forsker i prosjektet, Erling Birkedal, har en drøm om å få til en statistikkportal der den enkelte menighet kan trykke på "en tast" og få ut relevant data om sitt sokn. (mf.no)

Høringsuttalelse til Kunnskapsdepartementet

Den 2. februar sendte MF sin høringsuttalelse om "RLE-faget i allmenn- og førskolelærerutdanning - Forslag til endring av allmennlærerutdanningens rammeplan og førskolelærerutdanningens rammeplan for faget Kristendoms-, religions- og livssynskunnskap".

Professor O. G. Myklebust minneforelesning

Det teologiske Menighetsfakultet og Missiologisk Forum, NORME inviterte til studiedag om misjonalt lederskap den 4. februar 2009. Studiedagen inngikk som en del av den årlige misjonsuka på MF. Hovedforeleser var en av de fremste lederne for "misjonalt kirke"-bevegelsen i Amerika, dr. Alan Roxburgh, som er særlig kjent for sitt arbeid med misjonalt lederskap. Roxburgh holdt den årlige professor O. G. Myklebust minneforelesning med temaet "Leadership in Missional Perspective".

Stor interesse for menighetsutvikling

Den 4. mars arrangerte prosjektet Menighetsutvikling i folkekirken en temadag i samarbeid med Kirkerådet. Interessen for seminaret var langt over det forventede med over 100 deltakere. Interesserte i fagfeltet kan se frem til et eget temanummer av Lys og liv til høsten! Forskningsprosjektet kan også følges på mf.no/menighetsutvikling

Bokutgivelser

"Skaper-koden: har moderne naturvitenskap knekket den?" av Oskar Skarsaune Avenir forlag (2008). Forfatteren drøfter tre hovedpunkter knyttet til debatten rundt "den nye ateismen": Evolusjonsargumentet, bevegelsen Intelligent Design og den kosmiske darwinismen. Professor Hans Kvalbein kom like før jul ut med boka "Jesus hva ville han? Hvem var han?" Boken tar for seg de tre første evangeliene, og forsøker å gi en samlet fremstilling av Jesu budskap og budskapet om Jesus. Leif Gunnar Engedal er medforfatter i boken "Restoring Life in Christ. Dialogues of Care in Christian Communities. An African Perspective" som kom ut på Makumira Publication Nineteen i 2008.

Tro til forandring 21.-24. mai

Norges Kristne Råd, MF og Kirkens Nødhjelp inviterer denne helgen til en økumenisk storsatsning med overskriften "Tro til forandring – sammen tar vi ansvar for skaperverket". Denne møteplassen er for alle mennesker av god vilje som er engasjert i arbeidet for en rettferdig verden. Det vil bli seminarer og felles storsamlinger med en rekke spennende tema som for eksempel klimautfordringene og kollektiv handling. Det vil bli et eget opplegg for barn. Samtlige seminarer vil foregå på MF og på Chateau Neuf (nabobygninger på Majorstua). For mer informasjon, se www.trotilforandring.no

Konsultasjon om rekrutteringsrapport fra KIFO

Den 17. mars inviterte Stiftelsen Kirkeforskning til en åpen konsultasjon der forskningsrapporten "Prestemangel? Rekruttering til menighetspreststillinger i Den norske kirke" ble presentert av Ann Kristin Gresaker. KIFO har med rapporten gitt et etterlenget empirisk og forskningsbasert bidrag til debatten omkring rekruttering og mulig prestekrise i kirken. Et av hovedfunnene er ifølge forskningsleder Hans Stifoss-Hansen at rekrutteringskrisen er geografisk avgrenset. Rapporten kan lastes ned gratis på kifo.no

MITT FUNN FRA FORKLARING TIL INVOLVERING

Kirkens utfordringer i møte med unge foreldre i en postmoderne tid.

Det er intet møtepunkt eller ingen "aktiviteter" eller tiltak i Den norske kirke som favner flere av en målgruppe enn dåpsamtalen. Når kirken uttrykker at den vil nå alle barnefamilier med dåpsopplæring, blir ett av spørsmålene om ikke dåpsamtalen kan gjøres til en bedre døråpner for den videre opplæring. Samtalen ble til i en tid der kirken ville "legge alvor et innover foreldrene". Foreldre skulle forstå hva de sa "ja" til ved døpefonten, slik at de ville ta ansvar og følge barna sine til kirkens undervisning. Samtalen har derfor i sterk grad vært preget av at presten forklarer dåpsteologi og informerer foreldrene.

I min oppgave har jeg dukket ned i kirkehistorien, lyttet til unge foreldre og sett dette opp mot den postmoderne tiden vi er en del av. Min konklusjon er at dåpsamtalen er moden for en revisjon. Samtaler med unge dåpsforeldre viser at de ikke er opptatt av å forstå hva de svarer "ja" på ved døpefonten. De spør ikke etter teologiske forklaringer. De bare deltar. Det er ingen grunn til å tro at dette skjer bevisstløst, for foreldre har sin barnelærdom. De

gjør også sine tolkninger, og finner dåpen og dåpsritualet meningsfullt. Det som er viktig for dem, er å komme med barnet sitt til kirken og la det motta Guds velsignelse – et tegn og en bekreftelse på Guds omsorg. De vet at barnet integreres i kirken, i tradisjonen og i familien, og de opplever dåpslyset som Kristi lys til barnet. Kirkerommet med sin dåp og sitt dåpsritual er slik med på å skape en helhet og en opplevelse av noe som går utover det daglige og alminnelige, og som bærer dem. Dåpen som ritual ser ut til å gi språk til foreldres tro. De vil ikke belæres, men de vil delta og involveres.

Det er nettopp deltakelse og involvering i trosopplæringen kirken ønsker å få til i samarbeid med hjemmet. Jeg mener derfor å se at kirken vil være en bedre samarbeidspartner hvis den møter foreldrene i det språk de gir positiv tilbakemelding på. Det rituelle og symbolske kirkespråk gir unge foreldre tydeligvis del i noe de ønsker, og dette gir dem næring til troen og håpet. Mitt funn er at kirken vil være en bedre samarbeidspartner i dåpsamtalen hvis den lar forklaringer, formaninger og kontroll ligge, og heller bruker dåpsamtalen til å bekrefte foreldrene som troende mennesker. De må få være foreldre – som de er – med sin tro – på sin måte. Og kirken må gi dem en anledning til å praktisere troen, og dermed få se at den duger. Samtidig

må kirken få være kirke med sitt unike budskap, med sine gamle fortellinger, med sitt rike symbolspråk og sine trygge ritualer. Slik kan dåpsamtalen bli en dialog mellom to likeverdige. Den vil kunne berøre og utfordre. Foreldrene vil gjennom dette oppdage at den kirken de tilhører, regner med dem, og de vil erfare at kirken faktisk har noe å gi dem. Slik blir dåpsamtalen et møte i hverdagen med rom for det hellige og det alminnelige. Den skal gi dem ro for det som skal skje på søndagen, men den skal også involvere dem i trosopplæringen som ligger foran. Når menighetens prest gir én familie sin oppmerksomhet; tenner Kristuslyset på kontoret, eller i kirken for familien og hjemmet, vil de få del i et "hellig og annerledes øyeblikk". Når de i tillegg samles om en fortelling, en aftenbønn eller Fader Vår og velsignelsen, vil det gi dem del i trosopplæringen der og da, og dåpsamtalen vil kunne fungere bedre som en døråpner for trosopplæringen.

TEKST: CECILIE HOLDØ
FOTO: EIRIK FØRDE

KRONIKK MED ET NYFØDT BARN I VÅRE HENDER

Av alle fasene i trosopplæringen er det trolig bare én fase som har 100 % oppslutning. Det er o-årsfasen, menighetens møte med dåpsbarn, foreldre og faddere forut for og under selve dåpsgudstjenesten.

TEKST: SJUR ISAKSEN,
UNIVERSITETSEKSTOR
I SJELESORG, MF
ILLUSTRASJONSFOTO: SXC.HU

Hvert år døpes i underkant av 50 000 barn i Den norske kirke. Ved døpefonten får foreldre og faddere del i et hellig ansvar, et ansvar som innebærer en forpliktelse til å gi barnet en opplæring i den kristne tro. Dette ansvaret legges imidlertid ikke på foreldre og faddere alene. Oppdrageransvaret er hele kirkens oppgave: ”Sammen med denne menighet og hele vår kristne kirke...”

Trosopplæringsreformen for Den norske kirke er en respons på dette ansvaret. Både den enkelte menighet og kirken som helhet ønsker å legge til rette for en trosopplæring som favner vidt og holder høy kvalitet, både i innhold og formidlingsform. Likevel innser vi at mange av de trosopplæringstiltak som prøves ut bare når en liten del av årskullene av dømte kirke-medlemmer. Finnes det et sted der alle kan bli møtt? Av alle fasene i trosopplæringen er det trolig bare én fase som har 100 % oppslutning. Det er 0-årsfasen, menighetens møte med dåpsbarn, foreldre og faddere forut for og under selve dåpsgudstjenesten.

FØDSEL SOM KRISEHENDELSE

Å sitte med et nyfødt barn i sine hender, kan framkalle et utrolig vidt spekter av følelser og tanker. I tillegg er det tusen små og store praktiske utfordringer som må møtes. Et nyfødt barn klarer seg ikke selv. Barnet er ikke bare et under, det er et ganske hjelpeløst under. Dette hjelpeløse under har potensial til å røkke både ved menneskers etablerte livstolkning og hverdagsrutiner. I denne ofte tilspissede situasjonen søker de fleste nybakte foreldre i Norge til kirken for at barnet skal bli døpt.

Er barnefødsel en krise? Egentlig betyr ordet krise *avgjørende forandring, vendepunkt*.

- En psykisk krisetilstand kan oppstå dersom man har havnet i en livssituasjon der tidligere erfaringer og innlærte reaksjonsmåter ikke er tilstrekkelig for å mestre den aktuelle situasjonen. Vanligvis skjeller man mellom to slags kriser som ikke er skarpt avgrenset fra hverandre: Den traumatiske krise og utviklingskrisen, sier professor i psykiatri, Johan Cullberg i et intervju med Helsenytt.no

Den kriseopplevelse som en barnefødsel ofte framkaller, har elementer av begge typer krise. Å få et barn vil kunne ses som en naturlig, men samtidig dramatisk side av den personlige utvikling. Plutselig blir vaner, tankesett, ansvarsbyrde og emosjonell tyngde dirigert av et nytt, lite vesen. Samtidig blir samlivet utfordret av de rolleforandringer det innebærer å få et nyfødt barn i hendene. I denne kriselignende situasjonen henvender altså foreldre seg til kirken. På hvilken måte kan forberedelse og

«En satsing på o-årsfasen innebærer at vi tror på dåpsforeldrene. Vi tror på deres genuine ønske om dåp for sitt barn».

gjennomføring av dåpsritualet betraktes som et mulig krisearbeid? Hvis vi velger dette perspektivet, tror jeg det vil bære med seg noen gode frukter. Ikke fordi nybakte foreldre generelt er en gruppe det er synd på eller som skal defineres som traumatiserte, men fordi en skjerpet oppmerksomhet fra kirkens side kan bidra til bedre praksis. Da tenker jeg særlig på to forhold:

- økt sjelesørgerisk bevissthet
- bedre ritualisering

Med økt sjelesørgerisk bevissthet menes at kirkens møte med dåpsforeldre bør bæres av en respekt for og åpenhet overfor det krisepregede ved å bli foreldre. Denne respekt og åpenhet bør kunne spores i alle menighetens møter med foreldre, fra den første informasjon som sendes ut, via kontorets telefonkontakt, til dåpssamtale og dåpsgudstjeneste.

Med bedre ritualisering mener jeg at dåpsforeldrenes følelsesmessige engasjement i forberedelse til dåpshandlingen vil bidra til en opplevelse av ritualet som mer personlig meningsfylt.

DÅP SOM RITUALISERING

Vår kirkes lære om dåpens sakrament er både sterk og utfordrende. Kirkens bekjennelseskriterier og liturgier utlegger dåpen som frelseshandling og gjenfødelse til nytt liv i Kristus. Når Jesus sier: ”Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike” (Joh 3,5), blir dette forstått som en understrekning av dåpens nødvendighet. Derfor er det heller ingen kirkelig handling som er mer ladet med grunnleggende betydningsfullt innhold enn dåpen. Den er en portal, en inngang til Guds rike.

”Antropologisk og kulturhistorisk hører dåpen hjemme blant de såkalte initialritene. Mennesker har til alle tider laget ritualer for å markere de viktigste fasene og overgangene i livet (rites de passage). Initialritene er en del av dette bildet.” (Ø. Bjørdal i ”Våre tider i Guds hånd”, Verbum Oslo 1997)

Mange familier vil ha mer eller mindre uttalte ritualer av privat karakter, knyttet til det nye mennesket som har tatt plass i familien. Bilder

blir tatt, rom blir innredet, nye navneskilt blir hengt opp på døra. Et barn blir tatt inn i en familie. Men for mange familier vil dåpen være den eneste

offentlige riten av dette slaget. Barnet blir ikke bare tatt inn i en familie, men inn i en atskillig større sammenheng, nemlig i Guds familie. Det finnes alternative initialriter fra ulike livssynsamfunn, men samfunnet som sådan tilbyr ikke spesielle riter som ønsker barna velkommen til borgerskap i Bodø kommune eller Akershus fylke eller kongeriket Norge.

Desto sterkere står dåpen i folks bevissthet som en inngangsrite. Spørsmålet er om dåpens betyd-

ning står like sterkt i menighetens bevissthet. Som sakrament er ikke dåpens innhold gjort avhengig av dåpsfølgets trosmessige tilslutning eller subjektive opplevelse. Dåpen er med andre ord en stor begivenhet, i himmelen og på jorden, uansett hvordan den faktisk oppleves i kirken. Dette kunne ledet oss til en dåpspraksis der legger mindre vekt på kvaliteten i dåpsarbeidet. Det kan imidlertid også lede til det motsatte, nemlig at dåpen blir et godt forberedt høydepunkt i gudstjenesten. De fleste menigheter vil trolig ha som et uttalt mål at dåpen blir en slik feiring av livets under og ikke en dramaturgisk nedtur som den gudstjenestefeirende menighet sukker tungt over.

Å TRO PÅ FORELDRE SOM TROSOPPLÆRERE

En satsing på 0-årsfasen innebærer at vi tror på dåpsforeldrene. Vi tror på deres genuine ønske om dåp for sitt barn. Vi tror også på deres vilje og evne til å oppdra barnet i den kristne tro. Men som hos alle andre er både evne og vilje avhengig av motivasjon og støtte. En god sjelesørgerisk bevissthet og en involverende ritualisering vil bidra til å gi nettopp motivasjon og støtte til den kristne oppdragelsen.

VITAL BASE® Benkeputer

Putene har en sterk aldrings- og varmebestandig friksjonsduk på undersiden som sørger for at den ligger i ro på benken. Alle putene har glidelås for enkelt vedlikehold og rengjøring av trekk. Mer enn 400 fargenyanser i flammehemmende tekstiler av ull og ullblandinger.

Be om prøver og pristilbud!

VITAL BASE®

Your Challenge - Our Science

Myravegen 9, N-6060 Hareid
Tel +47 70 09 59 50 | firmapost@vitalbase.no
www.vitalbase.no

Individuell tilpasning og ergonomisk utforming. Seteputer, ryggputer, kneputer, formtilpasning. Nesten alt er mulig.

LA DE SMÅ BARNA KOMME TIL MF!

I SR jobber vi med mange saker av ulik størrelse. Jeg kan ikke si at alle er like viktige og sjelesettende, men SR er med på alt fra å skaffe stiftemaskiner til biblioteket på den ene siden, til å være med i prosessen med å utvikle et nytt kvalitetssikringssystem på den andre siden.

TEKST: IDA KROGSTAD, STUDENTRÅDSLEDER

Men fokuset på det vi jobber med, er saker som forhåpentligvis gjør at studentene skal trives bedre. Vår siste lille ”triumf”, i skriven-de stund, har fire bein og lyser røde og fine i kantina. Jepp, det er de nye babystolene.

I likhet med min svigermor er det ikke alle studiesteder som er like begeistret for at studentene deres starter reproduseringsprosessen for studiene er ferdige. Og det er med stor glede jeg ser at MF ikke støtter denne filosofien. Jeg syns det er flott at studenter (og lærere) bringer avkommet sitt til MF. Vi legger tydelig merke til at ”babyboomen” har slått rot på MF, og den ser jammen ut til å smitte også.

At MF har en positiv holdning til barnevogner og siklesmekker tror jeg kan være en grunn til at flere velger akkurat MF som studiested. Hvis du skal bli prest og da har et seks år langt studie foran deg, er det kanskje ikke så dumt å legge inn en liten ”bypause”, og når du i tillegg vet at studie-plassen din står og venter på deg etter ett år med babysnakk og dr.Phil-repriser på tv, burde jo dette være plankekjøring. MF trives med smårollinger i kantina, og hvis denne babytrenden fortsetter skal vi nok ikke se så langt etter barnepass i kjelleren.

Barn er fremtiden, så jenter: Produser i vei!

Studentrådet våren 2009

Fra venstre: Harald Torgersen, Jan Erik Westen, Aina Marie Svendsen, Ida Krogstad (leder), Magnus Tekse, Hanne M. I. Pedersen-Eriksen, Marita Hammervik, Kristian Aasen og Robert Knudsen.

Nye studenter ved MF våren 2009

Akershus: Jenny Aune, Katrine Rovik, Svein Skulstad, Silje Aashaug. **Oslo:** Frøya Elisabeth Astrup, Magnus Aunevik, Anne-Sophie Bollmann, Marianne Bostrøm, Solfrid Breistein, Mari Eldhuset, Laila Karin Endresen, Kirsten M.B.S. Finch, Mose Mehari Gebreselassie, Torfinn Gossner, Yngvar Martin Halvorsen, Knut Ove Jakobsen, Inga Lande, Johanne Marie Michaelsen, Astri Neema Nyen, Audun Opland, Kjersti Gulli Petersen, Lars-Erik Rolstad, Ingvill Sivertsen, Hanne Gunn Jordheim Skare, Ida Mari Skjelsvik, Kari-Anne Ingesin Stenberg, Turid Stenvald, Gitte Stomlien, Marianne Strand, Maria Svendsen, Thea B. Elisabeth Andersen Tande, Kathrine Urdal. **Buskerud:** Jørgen Ekeberg Larsen, Tove Kristin Støa. **Hedmark:** Vibeke Folstad. **Oppland:** Møyfrid Brenn, Christian Kjekshus, Mai Lisbeth Kongslien. **Vestfold:** Julianne Aleksandra Paulsen. **Østfold:** Donal Dominic Duggan, Torleif Werswick Eriksen, Harald Mathisen, Hege Sletten. **Telemark:** Laila Malo Dahle, Kirsten Oustorp, Kathrine Weld. **Vest-Agder:** Fernando Gallardo, Susanna Kristensen, Bjørg Torunn Lohne. **Aust-Agder:** Eldrid Helene Hopp, Kari Anna Onestad. **Rogaland:** Petter N. Lorentzen, Mirjam Elisabeth Sjøvatsen, Tove Synnøve Tveit. **Hordaland:** Stephanie Achen, Anne Kirsten Eek-Larsen, Reidun Jofrid Bødal Kleppe-Strand, Sunniva Birgitta Vang Kristiansen, Dag Olav Larsen, Marit Synnøve Salomonsen, Anette Emilie Tøndel, Jan Wilhelm Werner. **Nord Trøndelag:** Kjell Erling Hagen. **Nordland:** Ulf Gøran Mikael Camitz, Benedicte Munkvik. **Utlandet:** Birgit Hovet Horpestad, Frankrike, Tom Andre Håland, Tyskland, Andreas Holm, Sverige.

UT I VERDEN MISJONS-PRAKSIS I PAKISTAN

Nå er vi i misjonspraksis i Pakistan! Jeg er så full av inntrykk at jeg ikke helt vet hvor jeg skal begynne...

TEKST OG FOTO: ANNIKEN ALISE AAREBROT, DIAKONISTUDENT

MF.NO/BLOG/ANNIKEN

Luktene er annerledes, lydene er annerledes og smakene er annerledes. Hvor enn jeg snur meg får jeg lyst til å ta bilder fordi alt er så ulikt hjemme. Selv om alt er ulikt, føler jeg meg ikke så fremmed som jeg kanskje hadde trodd jeg skulle gjøre. Så langt har vi blitt tatt veldig godt imot av alle vi møter.

Vi er innlosjert hos Marit som jobber som misjonær her nede. Hennes oppgaver er mange har vi skjønt! Hun driver mye med ulikt helsearbeid og underviser blant annet på en jordmorskole. I tillegg driver hun med søndagsskolearbeid her nede. Hjemme hos Marit er det overraskende stort, to etasjer, og vi har eget gjesterom. Det er en herlig blanding av norsk og pakistansk. Og generelt er det veldig misjonærisk. Med andre ord er det mye utsmykning i form av bibelvers, både på norsk, urdu, svensk og engelsk og mye jesusbilder og andre bibelmotiver. Akkurat sånn et misjonærhjem skal være. Og så er det vannklosett og dusj her, det er ganske alright i grunn...

Det som har gjort størst inntrykk så langt, er besøket til det de kaller brick fields. Det vil si

der man lager bricks, altså murstein. De som jobber der er slaver. De har så stort lån til eieren at de aldri kan klare å betale det tilbake og må derfor jobbe med å lage bricks hele livet. Det gjorde inntrykk å se de små barna som vokser opp der. De jobber riktrignok ikke, i alle fall ikke på det mursteinsbruket vi besøkte, men er med foreldrene ut på markene. Noen få går på skole. Når barna blir store nok jobber også de. Det er tungt arbeid, og ikke godt betalt. De får mellom 2-5 dollar for 1000 bricks, noe som vil ta to stk ca 1 1/2 dag å lage. To av dem som viste oss områdene hadde selv jobbet der og var heldige som hadde kommet seg ut av det. De gjør det de kan for å hjelpe nå. Regjeringen bryr seg ikke om det fordi de som jobber der ikke har noe personnummer, og kan derfor ikke stemme og har med andre ord ingen innvirkning når det er valg. De er derfor ikke av interesse for politikerne. Det er triste skjebner med andre ord... Som dere skjønner blir det voldsomme inntrykk og det er i grunn vanskelig å sette ord på det, så jeg lar bildene tale for seg.

Gi TRIPP TRAPP til et barn du er glad i

Populær
som fadder-
gave

Velg
gratis
gave

Med Dåpsklubben TRIPP TRAPP får barna gode bøker og musikk rett hjem i postkassa. Her blir de kjent med Bibelens fortellinger, aftenbønner og mange fine barnesanger. Bøker på bokmål og nynorsk.

- For barn fra 0 til 12 år ● Ingen krav til minstekjøp
- Tilbud om 3 pakker årlig

Noahs ark
Tøybåt og leke
med 13 figurer
Verdi 228,-
0-3 år

Sangboksen min
30 kjente sanger på
illustrerte kort. Tekster
på bokmål og nynorsk
Verdi 295,-
1-5 år

Kjempefest CD
Gladsang-CD med
populære og kjente
artister
6-12 år

Flere velkomstgaver finner du på
www.tripptrapp-klubben.no

DÅPSKLUBBEN **10 ÅR**
TRIPP TRAPP

TRIPP TRAPP drives av IKO-Forlaget AS
Telefon **22 59 53 00** E-post **ordre@iko.no**

Du betaler kun 45,- for forsendelsen

synspunkt - Les oss i 3 mnd
for KUN kr 569,- (20% rabatt)

vårt land
– publikum fri og uavhengig kristen dagavis –
Sjefredaktør/administrerende direktør
HELGE SIMONNES

«Når forandringens
vinder blåser, bygger
noen leegger. Andre
bygger vindmøller».

sier et ordtak.
Vårt Land ønsker
å bygge vind-
møller. Derfor
forsøker vi å
stille utfordrende
spørsmål både
til oss selv som
organisasjon -
og til våre lesere.
Spørsmål bidrar ofte til å oppdage
forbedringspotensial og dermed legge
grunnlaget for vekst og utvikling på stadig
nye områder. Kanskje vi kan utfordre deg
med perspektivene våre av og til også?
Du treffer oss på papir, internett og ULTV.
blant annet. Nye formidlingsverktøy
kommer helt sikkert - budskapet og dere
mottakere står uansett fast som det mest
verdifulle vi har.

UTVIKLINGSREDAKTØR
Ingrid Enzy Fagervik

Kjenner du vinden i
håret?

«Verden er et komplisert sted.
og det er ikke Vårt Lands oppgave å gjøre den enda
vanskeligere. Tvert i mot, Vårt Land satser på over-
siktig bakgrunnsstoff. Det er også vårt mål å ha en
rettferdig utenriksdekning, det vil si en skikkelig
dekning av Den tredje verden. Det er ikke alltid vi
lykkes, men vi prøver.»

UTENRIKSREDAKTØR
Bjarte Botnen

«Vårt Land ønsker å være
landets beste avis innen
området kristenliv

- og vi mener vi ofte lever opp til våre høye mål.
Den som leser Vårt Land skal bli bredt og saklig
orientert om nyheter og hendelser landet rundt.
Men vi formidler ikke bare nyheter og meninger.
Men vi også inspirere våre lesere ved å fortelle om ulike
måter å drive kristent arbeid på, i kirker, menigheter
og foreninger.»

KRISTENLIVSREDAKTØR
Jon Magne Lund

«Vårt Lands tone

Journalistikk er ikke bare "hvem, hva, hvor". Det er
også å forklare sammenhenger og gi vår tolkning av
det som skjer ut fra vårt verdigrunnlag.
Måten vi skriver på, tonen i stemmen vår, er en like
viktig del av avisens verdigrunnlag som de meningene
vi gir uttrykk for. Et hovedansliggende i Vårt Land er en
respekt for leserne og for de personene vi omtaler.
Vi er ikke ute etter å propagandere, men vil ut fra vårt
verdigrunnlag bidra til at folk får impulser til å tenke selv.»

KOMMENTARREDAKTØR
Erling Rimehaug

Avisen Vårt Land ble etablert
i 1945 og har siden den gang
vært den ledende, kristne
dagsavisen i Norge. Vårt Land
ønsker å være en avis som
bruker både **HODET** og **HJERTET**
når nyheter skal formidles.

Et slikt avisalternativ må gi
leserne **RO** til å fordype seg,
ROM for den gode samtalen og
gi **TID** til å forklare hvorfor noe
skjer. Vår visjon er derfor å være:

EN BRO MELLOM MENNESKER, TRO OG TANKE

synspunkt
samfunn
verden
kristenliv
kultur

Bestill nå på
www.vl.no/3mnd
eller ring **22 310 350**

FADDERROLLEN "IT TAKES A VILLAGE TO RAISE A CHILD"

Hvert år døpes nærmere femti tusen barn i Norge. 83 prosent av alle nordmenn er døpt og medlemmer av Den norske kirke. Det vil si at flere hundre tusen mennesker har et fadderansvar. Men hva fyller de fadderrollen med?

Brit Maria Austad har i flere tiår arbeidet med å tilrettelegge for feiring av dåpsdager og gi foreldre og faddere relevant litteratur, musikk og annet materiell som hjelp til å leve ut det ansvaret de engang påtok seg.

ET BARN TRENGER MANGE STØTTESPILLERE
Hvorfor er det viktig for et barn å ha faddere?

- Det er først og fremst godt for foreldre å ha støttespillere i oppdragelse og dåpsopplæring, sier hun. Det er viktig at det er mange rundt et barn som kan stå sammen med foreldrene, slik de også lovet under dåpen.

Hun mener det er en gjengs oppfatning at det er en ære å bli spurt om å være fadder. Foreldrenes gode venner eller slektninger får ofte denne oppgaven.

- I min konfirmasjon inviterte mine foreldre gjester som hadde vært til støtte for dem i dåpsopplæringen av meg. Det var faddere, besteforeldre, til og med søndagsskolelæreren, speiderlederen, kristendoms lærere, konfirmasjonsprest og dåpsprest. Jeg er takknemlig for at foreldrene mine ville understreke at det skal mange til for å oppdra et barn. Jeg liker det indianske ordtaket "It takes a village to raise a child".

Hun ivrer videre for at fadderansvaret ikke slutter ved konfirmasjonen. - I ungdomstiden trenger de virkelig en fadder! Ja, hele livet!

Men hvordan kan man være en god fadder?

- På mange måter, men først og fremst gjennom å be. Og det er fint om man husker på dåpsdagen og sender et kort eller gir en gave som minner om at fadderbarnet er døpt, sier hun. Det kan være en bibelfortellingsbok eller en CD med kristne sanger. Å ta fram albumet med bilder fra dåpen er alltid stas. Kanskje er det mulig å gå i kirken sammen med fadderbarnet sitt rundt dåpsdagen og

oppleve en dåp. - All kontakt en kan ha med barnet er av det gode. Det er viktig å lære barnet å kjenne, slik at man kan være noe for fadderbarnet sitt.

FADDER BETYR "MED-FAR"

Faddertradisjonen går tilbake til 300-tallet, og gjennom tidene har det utviklet seg en rekke tradisjoner. Disse varierer fra sted til sted. I Valdres lager man for eksempel et dåpstepp til barna, og over det ganske land knytter det seg ulike tradisjoner til dåpskjolen. "At dåpskjolen er så lang, er symbol på at barnet skal vokse i tro, at det skal vokse i kjennskap til Gud," sier Svein Ellingsen i et av IKOs mange hefter om temaet dåp. Han skriver også at gudmoren som bar dåpsbarnet, skulle være bestemor eller en annen kjær slektning. Ellingsen vektlegger at det å være fadder er å være "med-mor" og "med-far", da ordet fadder på latin kommer av "Compater" som betyr "med-far".

I middelalderen betydde fadderskap nesten det samme som slektskap. Og hvis foreldre falt bort, så skulle fadderne overta. Denne tenkningen har eksistert lenge, men i dag har den ikke hold juridisk.

VIKTIG MED ROLLEMODELLER

Da Brit Maria var skolejente, fikk de i lekse å finne ut når de hadde dåpsdag. Det ble et renn på prestekontoret. Andre barn dro hjem og lette fram sølvskjeer og dåpskrus med inngraverte datoer.

- Mange barn vet ikke når de har dåpsdag, det er synd. Min mor var veldig opptatt av dåpsdagen. Hun ringte til alle sine nærmeste på dåpsdagene, tente lys og ba for den som hadde dåpsdag. Etter noen år ga hun barn og barnebarn en trearmet lysestake, med beskjed om at den skulle tennes på dåpsdagen til minne om den treenige Gud.

BRIT MARIA AUSTAD (67)

Hennes far, Bjarne Hareide, grunnla IKO – som i dag heter Kirkelig pedagogisk senter. Selv har hun vært ansatt på forlaget i en årrekke som redaktør for barnelitteratur og materiell til foreldre, faddere og ledere i menighetene. Før den tid var hun redaktør i Hjemmenes dåpsring som ble nedlagt i 1999. IKO-forlaget videreførte arbeidet som i dag har navnet Dåpsklubben TrippTrapp. Nå er hun pensjonist, men engasjementet for dåpsopplæring og feiring av dåpsdagen er fortsatt like sterkt.

Hva gjør folk flest usikre på fadderrollen?

- Jeg tror ikke folk er så usikre på at fadderren skal vise omsorg for barnet. Men det er mye åndelig bluferdighet i Norge, og kanskje også hjelpeløshet og uvitenhet. Mange faddere har ingen åndelige modeller å forholde seg til.

Hva kan dåpsdagen bety for et barn?

- Jeg tror det er av betydning for et barn å ha en egen feiring av dåpsdagen i tillegg til fødselsdagsfesten. Dåpsdagen er en dag hvor det kan tennes lys som minner barnet om at det er døpt i Faderens, Sønnens og Den Helige Ånds navn og tilhører kirken.

- Mine fadderbarn og barnebarn har i de siste år fått en hilsen i avisen Vårt Land. Nå får jeg ikke inn bibelvers og salmevers i avisen lengre, det redigeres bort. Men jeg ønsker dem til lykke med dåpsdagen og Guds velsignelse over dåpslivet. - Et av barnebarna minnet meg nylig flere ganger på sin forestående dåpsdag, hun husker dåpsdagen like godt som bursdagen. Det varmer et bestemorhjerter.

FOLK

REDIGERT AV: MARIANNE TORP

Personalnytt

Tidligere studiesjef, **Øystein Lund**, er tilsatt som studiedekan fra 1. februar 2009. Rådgiver **Arnfinn Eng** (bildet) er tilsatt som studiesjef fra 1. februar 2009. Praktikumsrektor **Halvor Nordhaug** avsluttet sin tjeneste ved MF våren 2009, etter nærmere 14 år i stillingen. Han ble vigslet til biskop i Bjørgvin bispedømme 8. mars 2009.

VI ANBEFALER MF

I perioden januar – 15. april er det ekstra stor aktivitet med tanke på å rekruttere nye studenter. Et av tiltakene er å sende en hyggelig hilsen til en venn eller person en kjenner og anbefale et studium ved MF. Innbydende kort og en delikat ny studiekatalog blir her pakket av Steinar Sødal, Anne Austerheim og Camilla Yoo Juell.

MF-STUDENT STEINAR SØDAL

jobber både som internasjonal assistent og rekrutteringsmedarbeider på fritiden mellom forelesninger og studier.

KIRKETEKSTILKUNSTNERE

og produsenter av prestedrakter viser sine produkter for studentene på MF. Dette er først og fremst en utstilling beregnet på teologistudenter som skal ut i praksis og trenger å bestille prestedrakter etter hvert.

HJEMMETS Plass I TROSOPPLÆRINGEN

I januar var det åpent seminar ved Dr David W. Anderson. Han er direktør for Congregational Renewal and Leadership, The Youth & Family Institute, USA. Tema for den første delen var **Partnering Home and Congregation in Ministry**, hvor IKOs forlagsjef Jorunn Berstad Weyde hadde respons. Tema for andre del var **Coming of Age. Exploring the Identity and Spirituality of Younger Men**, med respons ved stipendiat Turid Skorpe Lannem, MF.

SYMPOSIUM I ANLEDNING MAGNE SÆBØS 80-ÅRS DAG

Professor Magne Sæbø fylte 80 år 23. januar 2009. I den anledning arrangerte GT-seksjonen ved MF et symposium for å hedre jubilaranten. Kolleger fra det internasjonale fagmiljøet foreleste. Foreleserne representerte ulike generasjoner av GT-forskere; professor Karl William Weyde, MF, professor Ulrich Berges, Münster, doktorgradsstudent Martin Hallaschka, Göttingen og prof. Marianne Grohmann, Wien. Bildet: Professor Magne Sæbø i samtale med professor Marianne Grohmann fra Wien.

BEING AN AMERICAN MUSLIM WOMAN

Nisreen Malhis er palestinskamerikansk muslim. Inntil 11. september var hun hjemmeværende, opptatt med å oppdra fire barn, men denne tragedien gjorde at hun så det som sin oppgave å bygge broer mellom kristne og muslimer. I løpet av de siste åtte årene har Malhis holdt utallige foredrag på høyskoler, i ulike frivillige organisasjoner og kristne menigheter i Los Angeles-området. Nylig besøkte hun MF. Malhis har mottatt en utmerkelse fra FN for sitt arbeid.

FRELSESARMEEN SOM EN MISJONAL KIRKE

Pensjonert verdensleder for Frelsesarmeen, general Paul A. Rader og hans kone, kommandør Kay F. Rader holdt seminar på MF i februar. De tok utgangspunkt i Frelsesarmeen som case, og viste hva som kjennetegner en misjonal kirke. Rader har begge erfaring fra misjonstjeneste i Korea. Som verdensledere har de vært engasjert i nødvendigheten av at Frelsesarmeen er en misjonal organisasjon.

MISJONSUKA

OLAV G. MYKLEBUST MINNEFORELESNING

I forbindelse med årest misjonsuke var dr. Alan Roxburgh (til venstre) gjesteforeleser ved den tradisjonelle Olav G. Myklebust minneforelesningen. Her sammen med rektor Vidar L. Haanes. Tema for forelesningene til Roxburgh var: **Leadership in Missional Perspective og Missional Leadership. Forming people, Engaging Context.**

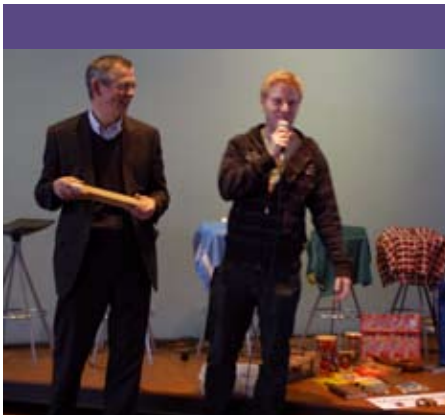
Flere pastorer fra innvandrermenigheter var invitert til å holde innledninger om **Norsk kirkelig sett med andre øyne**. Tidligere MF-student og pastor i den kinesiske menigheten i Oslo, Xida Chen, var en av dem.

Hva slags kristent lederskap trenger vi i vår tid, var tema for panelsamtalen. Deltakerne fra venstre; Marit Bunkholt, Bård Hallesby Nordheim, Ingrid Vad Nilsen og Kjetil Aano.

Misjon i dag – utfordringer til forandring, var tema for Knut Hallen. Han er leder i SMM (Samarbeid menighet og misjon).

Rektor Vidar L. Haanes sørger for at trekningen av misjons-årsalget går riktig for seg. Stian Holtskog leder utdelingen av premier.

AVSKJED MED MF

I forbindelse med at Halvor Nordhaug sluttet på MF for å bli biskop, ble det taler, sang og kake sammen med alle ansatte. Halvor Nordhaug fikk overrakt inngravert krystallvase og roser av rektor Vidar L. Haanes.

UTSENDELSESDATOER 2009

NR. 1 11. FEBRUAR
NR. 2 14. APRIL
NR. 3 8. JUNI
NR. 4 21. SEPTEMBER
NR. 5 26. NOVEMBER

Ettersendes ikke ved
varig adresseforandring,
men returneres
Menighetsfakultetet
med påført ny adresse.

B**POSTABONNEMENT**

RETUR:
MF KARTOTEK
POSTBOKS 5144
MAJORSTUEN
0302 OSLO

AKSJON 2009

PRESTER KALLER PRESTER

«Nå har jeg vært prest i 12 år (..) Hvorfor? Fordi det å være prest gjør det lettere for meg å ha troen i kroppen. Fordi det jeg gjør så ofte betyr noe for andre mennesker. Fordi jeg blir utfordret til å bruke så mange ulike sider av meg selv...» Sunniva Gylver

SUNNIVA GYLVER

Seksten ulike prester har bidratt med sine jeg-fortellinger i heftet "En liten bok om prestekall". De svarer på hvordan veien ble til fram mot valg av teologistudier og senere presteyrket. Hva er drivkraften i deres presterolle i dag, og hvorfor vil de anbefale denne yrkesveien til andre?

Bidragstere er: Julie Antoinette Niava, Mari Sulheim Søreide, John Egil Rø, Jan Christian Nielsen, Sunniva Gylver, Synnøve Skree Skjeldal, Halvor Nordhaug, Bjørn Inge Holberg, Erling J. Pettersen, Silje Kivle Andreassen, Elisabeth Løvlien Hermstad, Laila Riksaasen Dahl, Just Salvesen, Stein Reinertsen, Anne Løyning, Kjell Markset, Gunnar Mindestrømmen.

EN REKRUTTERINGSAKSJON

Heftet er egnet for unge og eldre mennesker som vurderer å bli prest. Vårt ønske er at du som mottar disse bøkene kan gi dem videre til noen du kjenner. Mange prester kan fortelle at utfordringen fra et annet menneske var avgjørende for valget de en gang tok.

ØNSKER DU ET EKSEMPLAR?

Heftet kan bestilles på epost: info@mf.no